

YVES BOT

F?TANÁCSNOK INDÍTVÁNYA

Az ismertetés napja: 2007. szeptember 13.1(1)

C?401/06. sz. ügy

Az Európai Közösségek Bizottsága

kontra

Németországi Szövetségi Köztársaság

„Tagállami kötelezettségszegés – HÉA – Szolgáltatásnyújtás – Hagyatéki gondnok – A szolgáltatásnyújtás teljesítési helye – Hatodik irányelv – A 9. cikk (1) bekezdése – A 9. cikk (2) bekezdésének e) pontja”

1. A jelen, kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset a német jog azon rendelkezéseire vonatkozik, amelyek a hozzáadottérték?adó (a továbbiakban: HÉA) levonása tekintetében meghatározzák a hagyatéki gondnok szolgáltatásnyújtásának teljesítési helyét. A német jog szerint e szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a hagyatéki gondnok a tevékenységét végzi.

2. Az Európai Közösségek Bizottságának álláspontja szerint a hivatkozott szolgáltatások esetében a 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv(2) 9. cikke (2) bekezdése e) pontja rendelkezéseinek megfelelően a teljesítés helyének az a hely min?sül, ahol a címzett székhelye vagy lakhelye van, a szolgáltatások címzettje pedig az örökös.

3. Jelen keresetében a Bizottság annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel nem e rendelkezéseknek megfelelően határozta meg a hagyatéki gondnok szolgáltatásnyújtásának teljesítési helyét – nem teljesítette a kötelezettségeit.

I – Jogi háttér

A – *A közösségi jog*

4. A hatodik irányelv harmonizálja a HÉA Unión belüli alkalmazásának feltételeit. Ezen irányelv 2. cikkének 1. pontja szerint HÉA alá tartozik az adóalany által belföldön teljesített szolgáltatásnyújtás.

5. A szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét a HÉA?levonás tekintetében ezen irányelv 9. cikke határozza meg. E cikk célja, hogy mind a tagállamok közti, adott esetben kett?s adóztatáshoz vezet? joghatósági összeütközéseket, mind pedig az adóztatás elmaradását elkerülje.

6. A hatodik irányelv 9. cikkének (1) bekezdése általános szabályt tartalmaz, amely szerint „[v]alamely szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye vagy a szolgáltatást nyújtó állandó telephelye van, ahonnan kiindulva a szolgáltatást nyújtja, vagy ezek hiányában, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található”.

7. A hatodik irányelv 9. cikkének (2) bekezdése egyéb feltételeket is meghatároz a teljesítési hely tekintetében. E feltételek két csoportba sorolhatók.

8. Az első csoportba a helyhez köthető szolgáltatások tartoznak. Az ingatlanokkal kapcsolatos, a szállítási szolgáltatásokról, a kulturális, a természeti, a sport, a tudományos és egyéb tevékenységekről és végül az ingó materiális javak bérbeadásáról van szó. E szolgáltatások teljesítési helye az ingatlan fekvésének, a szállítás teljesítésének, a tevékenység végzésének és a bérbe adott ingó materiális javak használatának helye.

9. A szolgáltatások második csoportjában a címzett országa alapján határozza meg a teljesítés helyét. Így a hatodik irányelv hetedik preambulumbekkezdése alapján, mivel jöllehet a szolgáltatás teljesítési helyének elvben azt a helyet kell tekinteni, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye, illetve állandó telephelye van, a szolgáltatás teljesítési helyének – különösen egyes adóalanyok közötti olyan szolgáltatások esetében, amelyek költségeit belefoglalták a termékek árába – azon személy országát kell tekinteni, amely a szolgáltatás címzettje.

10. E szolgáltatásokat a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdésének e) pontja sorolja fel. Ezen érintett szolgáltatások között található például a szellemi tulajdonjogok átruházása és átengedése, a reklámszolgáltatások, a banki, pénzügyi és biztosítási tevékenységek, valamint például a munkaerő-kölcsönzés.

11. Megtaláljuk – a harmadik francia bekezdésben – az ügyvédi és egyéb hasonló szolgáltatásokat is. A hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdésének rendelkezései szerint:

„Azonban:

[...]

e) a következő szolgáltatások esetében, amelyeket a Közösségen kívül letelepedettnek, vagy a Közösségen belül, de a szolgáltató országán kívül letelepedett adóalanyoknak nyújtanak, a teljesítés helyének az a hely minősül, ahol a címzett gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye található, vagy ezek hiányában, ahol a lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

[...]

– tanácsadói, mérnöki, tanácsadó irodai, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások, valamint az adatfeldolgozás és információszolgáltatás,

[...]”

12. Végül a hatodik irányelv 9. cikkének (3) bekezdése szerint:

„A kettős adóztatás, az adóztatás elmaradása, illetve a verseny torzulásának elkerülésére a tagállamok a (2) bekezdés e) pontjában leírt szolgáltatások és ingó materiális javak bérbeadása esetén rendelkezhetnek a következőképpen:

- a) a szolgáltatás teljesítési helyét, amely e cikk szerint belföldön lenne, úgy tekintik, hogy az a Közösségen kívül van, amennyiben a tényleges használat vagy a szolgáltatás igénybevétele ott történik;
- b) a szolgáltatás teljesítési helyét, amely e cikk szerint a Közösségen kívül lenne, úgy tekintik, hogy az mégis belföldön van, amennyiben a tényleges használat vagy a szolgáltatás igénybevétele belföldön történik.”

B – A nemzeti jog

13. A forgalmi adóról szóló törvény (Umsatzsteuergesetz, a továbbiakban: UStG) 3a. §-a szerint:

„(1) A szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének a 3b. és a 3f. § eltérő rendelkezése hiányában az a hely minősül, ahol a vállalkozó a tevékenységét folytatja [...]

(3) Amennyiben a (4) bekezdésben említett egyéb szolgáltatások egyikének címzettje vállalkozás, a szolgáltatás teljesítési helye az (1) bekezdéstől eltérően az a hely, ahol a címzett folytatja a tevékenységét [...]

(4) A (3) bekezdés értelmében »egyéb szolgáltatás«:

[...]

3. az ügyvédi [...], a pénzügyi tanácsadói tevékenység [...] és többek között a jogi, gazdasági és más szakai tanácsadás keretében folytatott egyéb tevékenységek.”

14. A hozzáadottérték-adóról szóló iránymutatások (hozzáadottértékadó-irányelvek) 33. cikke elírja, hogy az UStG 3a. §-ának (1) bekezdése alkalmazandó a hagyatéki gondnok tevékenységére.

15. E rendelkezéseknek és azok Bundesfinanzhof (Németország) általi értelmezésének megfelelően a hagyatéki gondnok – ideértve az ügyvéd, a pénzügyi tanácsadó vagy a vállalati könyvvizsgálók általi – szolgáltatásnyújtásának a teljesítési helye az a hely, ahol a tevékenységét fizikailag végzi.

II – Az eljárás és a felek kérelmei

16. A Bizottság szerint a hagyatéki gondnok a Közösségen kívül letelepedett címzettek vagy Németországon kívüli tagállamban letelepedett adóalanyok számára történő szolgáltatásnyújtásának teljesítési helyét a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdése e) pontja harmadik francia bekezdése rendelkezéseinek megfelelően kell meghatározni. A Bizottság 2005. április 19-i felszólító levélben tájékoztatta erről a német hatóságokat.

17. A Németországi Szövetségi Köztársaság 2005. június 23-i levélében azon indokkal vitatta ezen értékelést, hogy a hagyatéki gondnok szolgáltatásnyújtása nem hasonlít a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdése e) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő ügyvédi vagy egyéb tevékenységekhez.

18. A Bizottság a 2005. december 19-i indokolással ellátott véleményben fenntartotta a német jogszabályok közösségi joggal való összeegyeztethetlenségére vonatkozó elemzését.
19. A Németországi Szövetségi Köztársaság 2006. március 2-i levélben megerősítette álláspontját.
20. A Bizottság a Hivatalhoz 2006. szeptember 27-én benyújtott keresetlevelével megindította a jelen eljárást. A Németországi Szövetségi Köztársaság a Bíróság Hivatalában 2006. november 20-án nyilvántartásba vett ellenkérelemben ismertette a védelmére felhozott érvelését. A Bizottság választ, a Németországi Szövetségi Köztársaság pedig viszonzválaszt nyújtott be.
21. A felek nem kérték tárgyalás tartását. A Bíróság szintén nem ítélte szükségesnek tárgyalás tartását.
22. A Bizottság annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel a hagyatéki gondnok tevékenységét illetően a teljesítés helyét nem a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdésének e) pontja alapján határozza meg, ha a szolgáltatást a Közösségen kívül letelepedett személyeknek vagy a Közösségen belül, de a szolgáltató országán kívül letelepedett adóalanyoknak nyújtják – nem teljesítette az e rendelkezéssel eredő kötelezettségeit.
23. Kéri továbbá, hogy a Bíróság az alperes felet kötelezze a költségek viselésére.
24. A Németországi Szövetségi Köztársaság kéri e kérelmek elutasítását és a Bizottság kötelezését a költségek viselésére.

III – A felek érvei

25. A Bizottság fenntartja, hogy a német álláspont nem megalapozott, és a hagyatéki gondnok szolgáltatásnyújtásának teljesítési helyét a következő indokok alapján a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdése e) pontjának harmadik francia bekezdése rendelkezései szerint kell meghatározni.
26. Az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően annak meghatározásakor, hogy valamely tevékenység e rendelkezések hatálya alá tartozik-e, nem a szakmák felsorolt megnevezései, hanem az azok keretében általában nyújtott szolgáltatások jellege az irányadó.
27. A hagyatéki gondnok feladata az elhunyt kifejezett akaratának végrehajtása. Feladata hasonlít tehát a megbízó érdekeinek képviseletéhez. A hagyatéki gondnok mások jogi helyzetét rendezi, tevékenysége gazdasági jelleget is ölt. E tevékenység öröklési jogi ismereteket feltételez. Főszabály szerint erre a területre szakosodott ügyvédek végzik e tevékenységet.
28. A hagyatéki gondnok tevékenysége köthet-e a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdése e) pontjának harmadik francia bekezdésében érintett „egyéb hasonló szolgáltatások”-hoz is. Ehhez elegendő, ha a hagyatéki gondnok tevékenysége ugyanazon célt szolgálja, mint az ebben a rendelkezésben kifejezett szereplő egyik tevékenység. Az ügyvéd és a hagyatéki gondnok tevékenységének közös vonása, hogy mindketten valakinek az érdekképviseletét látják el. Mindkét esetben más személy határozza meg a tevékenység tartalmát.
29. A Bizottság hivatkozik a HÉA tanácsadó bizottság által egyhangúlag elfogadott iránymutatásra is, amely szerint a hagyatéki kutatási tevékenység teljesítésének helyét a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdése e) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében kell meghatározni. Bár ezen iránymutatás nem bír kötelező erővel, figyelembe kell venni, mivel a jogalkotó akaratát fejezi ki. A hagyatéki kutatási tevékenység teljesítési helyére vonatkozó ezen

álláspontot eredményez? megfontolások alkalmazandók a hagyatéki gondnok tevékenységére is.

30. A Bizottság úgy érvel, hogy a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdésének felépítése és célja is az ? álláspontját támasztja alá. E rendelkezés célja, hogy a szolgáltatásnyújtás ott adózzon, ahol a tevékenységet fizikailag végzik. A hagyatéki gondnok szolgáltatásnyújtásának teljesítési helye az örökös tartózkodási helye, mivel e szolgáltató feladata, hogy az utóbbi megkapja az örökséget.

31. A Bizottság el?adja végül, hogy az álláspontja végrehajtása során – amennyiben az elhunyt eltér? országokban letelepedett örökösökkel rendelkezik – esetlegesen felmerül? gyakorlati nehézségek nem tekinthet?k meghatározó érvnek, és a hagyatéki kutatás vonatkozásában sem merül fel kevesebb probléma e tekintetben.

32. A Németországi Szövetségi Köztársaság az alábbi megfontolások alapján vitatja ezen elemzést.

33. E tagállam szerint a hagyatéki gondnok tevékenységét valamely szül?, örökös, házastárs, vagy éppen ügyvéd, egyesület, jogi személy, mint például valamely vagyonkezel? intézmény vagy bank is végezheti. A hagyatéki gondnokot végrendelet vagy öröklési szerz?dés is kijelölheti. Feladata, hogy végrehajtsa az elhunyt akaratát.

34. A hagyatéki gondnok kijelölése eltér? célokat szolgálhat. Célja lehet, hogy védje a tapasztalatlan vagy csekély tapasztalattal rendelkező örököst, nagykorúsága eléréséig meg?rizze a kiskorú vagyonát, megel?zze az örökösök közti nézeteltéréseket, vagy teljesítse a terheket és a hagyományrendelést.

35. A hagyatéki gondnok kétféle feladatot hajt tehát végre: a vagyonnak az örökhagyó végrendelete rendelkezéseinek megfelelő felszámolását, amely megbízatása a felszámolás befejeztével véget ér, vagy pedig a hagyaték meghatározott ideig – például az örökös nagykorúságának eléréséig – történ? kezelését.

36. A Németországi Szövetségi Köztársaság e leírásból azt a következtetést vonja le, hogy a hagyatéki gondnok tevékenységei a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdése e) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében nem min?sülnek ügyvédi szolgáltatásnak, sem pedig egyéb hasonló szolgáltatásnak.

IV – Értékelés

37. Nem vagyunk meggy?z?dve a Bizottság által benyújtott kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset megalapozottságáról.

38. Nem vitatott, amint azt ezen intézmény el?adja, hogy a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdése e) pontjának rendelkezései nem értelmezhet?k az ezen irányelv 9. cikkének (2) bekezdésében foglalt általános szabály alóli kivételként, és így nem képezhetik szigorú értelmezés tárgyát. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a hivatkozott irányelv 9. cikkének (2) bekezdése különleges kapcsolóelveket tartalmaz, így valamely gazdasági tevékenység teljesítési helyét e rendelkezés, és nem pedig a hatodik irányelv 9. cikkének (2) bekezdésében foglalt általános szabály alapján kell meghatározni, ha e tevékenység ezen elvek egyikének hatálya alá tartozik.(3)

39. Nem vitatott továbbá, hogy a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdésének e) pontja nem magukat a szakmákat érinti, hanem a tagállamokban e szakmák keretében f?szabály szerint és szokásosan nyújtott szolgáltatásokat.(4)

40. A jelen esetben az a kérdés merül tehát fel, hogy a hagyatéki gondnok tevékenységének

teljesítési helye a Bizottság állításának megfelelően a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdése e) pontjának harmadik francia bekezdésében foglalt kapcsolóelv alá tartozik-e.

41. Emlékeztetünk arra, hogy e rendelkezés a felsorolt szolgáltatásnyújtások teljesítési helyeként a címzett lakóhelyét vagy szokásos tartózkodási helyét határozza meg, ha e szolgáltatásokat a Közösségen kívül letelepedett nem adóalanyoknak, vagy pedig a Közösségen belül, de a szolgáltató országán kívül letelepedett adóalanyoknak nyújtják.

42. A Bizottság feltevése szerint a hagyatéki gondnok szolgáltatásnyújtásának címzettje(i) az elhunyt örököse(i). Álláspontunk szerint az alábbi okok miatt nem lehet helyt adni e feltevésnek.

43. A hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdésének e) pontjában szereplő „címzett” fogalma álláspontunk szerint jogi kapcsolatot feltételez e címzett és a szolgáltatásnyújtó között.

44. E követelmény mindenképp elmarad magából a HÉA jellegéből következő, amely – ne feledjük – fogyasztási adó. Ezen adó tekintetében valamely termék vagy szolgáltatás megvásárlása minősül adóköteles eseménynek, amely követelhetvé teszi ezen adót e termék vagy szolgáltatás megszerzésénél, mind amikor a vevő adóalanyként gazdasági tevékenysége gyakorlásához, mind pedig amikor végső fogyasztóként saját szükségletei kielégítésére végzi e beszerzést.

45. Így a HÉA-rendszerben ezen adó a termékek és szolgáltatások elállításának vagy forgalmazásának minden szakaszában alkalmazandó, és minden egyes szakaszban minden alkalommal felszámítandó, amikor két külön fél között olyan jogviszony áll fenn, amelynek keretében kölcsönös teljesítésekre kerül sor.(5)

46. A szolgáltatás nyújtója és igénybe vevője közötti jogviszony fennállására irányuló követelmény álláspontunk szerint a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdése e) pontjának rendszeréből is következik. E rendszer szerint a szolgáltatóval kötött szerződés tárgya teszi lehetővé annak meghatározását, hogy a tervezett szolgáltatás megfelel-e az e rendelkezésben felsorolt szolgáltatások valamelyikének. A szolgáltatás igénybe vevője e rendelkezés értelmében – álláspontunk szerint – szükségképpen a szolgáltatás nyújtójával szerződést köt fél.

47. Márpedig, ha megvizsgáljuk az elhunyt örököse(i) és a hagyatéki gondnok közti kapcsolatot, meg kell állapítani, hogy nem kötöttek egymással semmilyen megállapodást. A hagyatéki gondnok az elhunytal állapodott meg, és vele határozta meg a teljesítendő szolgáltatásokat és azok költségeit. Az örökösnek a megbízó halálakor és a hagyatéki gondnok szolgáltatásainak esedékessé válásakor egyetlen döntést kell meghoznia, azaz, hogy elfogadja-e az elhunyt örökségét. Mindazonáltal ezen akaratnyilvánítás által nem válik a hagyatéki gondnok által nyújtott szolgáltatások igénybe vevőjévé, mivel sem azok tartalmát, sem azok árát nem ? határozza meg.

48. Megállapítjuk e tekintetben, hogy a Bizottság a hagyatéki gondnok tevékenységének az ügyvédi tevékenységgel való rokonságát bizonyító érvelése során eladja, hogy e gondnok szintén valamely ügyfél érdekeit védi. Beadványaiban elismeri azonban, hogy a hagyatéki gondnok ügyfele az örökhagyó, nem pedig annak örökösei.

49. Ezért különbözik – álláspontunk szerint – az örökös és a hagyatéki gondnok közti viszony, valamint a Bizottság által beadványaiban hivatkozott hagyatéki kutatásra jellemző viszony. E szolgáltató tekintetében az örökös valóban igénybe vehetőnek tűnik. Ugyanis amikor a hagyatéki kutatást végző értesíti az örököst öröklési jogáról, az előbbi felszólítja az örököst, hogy kössön vele megállapodást azon díjazás összegének meghatározásáról, amely ellenében a szóban forgó szolgáltató pontosan ismerteti vele jogainak tartalmát és azok megszerzésének eszközeit. Ebben az esetben tehát valóban létezik az örökös és a szolgáltató között szerződés.

50. Következésképpen az a tény, hogy a HÉA tanácsadó bizottság valamely iránymutatásban úgy határozott, hogy a hagyatéki kutatás teljesítési helyét a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdésének e) pontja alapján kell meghatározni, nem olyan jellegű, hogy bizonyítaná a Bizottság hagyatéki gondnokra vonatkozó álláspontjának megalapozottságát.

51. Továbbá a Bizottsággal ellentétben nem győztünk meg arról, hogy a hagyatéki gondnok tevékenységének az örökös – aki mindenesetre kizárólag végső fogyasztó – tartózkodási helye szerinti harmadik országhoz való kötése valóban megfelel a szolgáltatásnyújtás tényleges használata vagy igénybevétele helyének.

52. Nem vitatott, hogy az örökös a hagyatéki gondnok szolgáltatásnyújtásának kedvezményezettje, mivel – amint arra a Németországi Szövetségi Köztársaság emlékeztetett – az utóbbi megbízatása a hagyatékban foglalt jogok örökösre való átruházása. Az örökös viseli ennek költségeit, mivel – hacsak az örökhagyó meg nem fizette élete során a hagyatéki gondnok tevékenységének költségeit – e költségek a hagyatéki vagyonból kerülnek levonásra. Mindazonáltal ezen tények álláspontunk szerint nem elegendőek azon következtetés levonásához, hogy ha az örökös lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye valamely harmadik országban található, a hagyatéki gondnok szolgáltatásait ténylegesen a Közösségen kívül használják vagy veszik igénybe.

53. Az örökös ebben a háromoldalú kapcsolatban ugyanis, amely összeköti az örökhagyóval és a hagyatéki gondnokkal, teljes mértékben passzív szerepet tölt be. Nem döntött a szolgáltató igénybe vételéről, és nem határozta meg feladatait sem. Megelégszik a neki – az örökhagyó megbízása alapján – járó jogok megszerzésével anélkül, hogy szükségképpen kapcsolatban lenne a hagyatéki gondnokkal. Ezért nem gondoljuk úgy, hogy a helyzet hasonlít például a Közösségen kívül tartózkodó végső fogyasztó helyzetéhez, aki valamely harmadik ország bírósága előtti érdekeinek védelmét valamely tagállamban illetéssel rendelkező ügyvédre bízta.

54. Más szavakkal élve álláspontunk szerint szolgáltatást ténylegesen használni vagy igénybe venni kizárólag olyan személy tud, aki az adóalany szolgáltatásának igénybe vételéről határozott, és aki a szolgáltatásokat szakmai tevékenységéhez használja, többek között termékellátáshoz, amint azt a közösségi jogalkotó a hatodik irányelv hetedik preambulumbekkezdésében előírta.(6)

55. Végül a Bizottság nem bizonyítja, hogy miért ellentétes a rendelkezés céljaival a hagyatéki gondnok tevékenysége teljesítési helyének a szolgáltató letelepedése szerinti helyhez való kötése a hatodik irányelv 9. cikkének (1) bekezdése alapján.

56. Így, amint azt megállapítottuk, ezen irányelv 9. cikkének célja többek között az adóztatás elmaradásának elkerülése. A hagyatéki gondnok tevékenysége teljesítési helyének a szolgáltató tevékenysége végzésének helyéhez való kötése, amint azt a német jog előírja, azzal a következménnyel jár, hogy az örökösök tartózkodási helyétől függetlenül Németországban adóztatja meg az ebben a tagállamban letelepedett, a tevékenységet folytató ügyvédek által nyújtott szolgáltatásokat. A Bizottság által fenntartott feltevés a hagyatéki gondnok szolgáltatásnyújtásának adómentességéhez vezet, ha az örökhagyó örökös harmadik országban

lakik.

57. Ezen megfontolásokra tekintettel úgy véljük, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel a hagyatéki gondnok tevékenységét illetően a teljesítés helyét nem a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdésének e) pontja alapján határozza meg, ha a szolgáltatást a Közösségen kívül letelepedett személyeknek vagy a Közösségen belül, de a szolgáltató országán kívül letelepedett adóalanyoknak nyújtják – nem teljesítette az e rendelkezéssel eredő kötelezettségeit.

58. Az eljárási szabályzat 69. cikke 2. §-ának rendelkezései alapján a Bizottság köteles a költségek viselésére, ha a Bíróság az indítványunknak megfelelően határoz.

V – Véggövetkeztetések

59. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javasoljuk, hogy a Bíróság utasítsa el a jelen, kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet mint megalapozatlant, és az Európai Közösségek Bizottságát kötelezze a költségek viselésére.

1 – Eredeti nyelv: francia.

2 – A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadórendszer: egységes adóalapmegállapításról szóló, 1977. május 17-i hatodik irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.; a továbbiakban: hatodik irányelv).

3 – A C-167/95. sz. Linthorst, Pouwels en Scheres ügyben 1997. március 6-án hozott ítélet (EBHT 1997., I-1195. o.) 10. és 11. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

4 – A C-145/96. sz. Von Hoffmann-ügyben 1997. szeptember 16-án hozott ítélet (EBHT 1997., I-4857. o.) 17. pontja.

5 – A C-210/04. sz. FCE Bank ügyben 2006. március 23-án hozott ítélet (EBHT 2006., I-2803. o.) 34. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

6 – Ezért nem gondoljuk azt sem, hogy az örökhatályú a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdésének e) pontja értelmében a hagyatéki gondnok szolgáltatása igénybe vehetőnek tekinthető, mivel a szolgáltatásnyújtásra kizárólag halála után kerül sor.